

Barcelona - 16-VI-51

Molt estimats amics: amb una
alegria indescriptible hem rebut la carta
de la edició amb la tan esperada
notícia del vostre retorn. Gràcies a Déu!
ja era hora. D'lastimos - sempre hi ha
d'haver una lastimos en tot el
d'aprest nous que no puguen
annunciar el retorn definitiu de tots.

Hem d'esperar que aquest sigui
el primer pas, i que el fruit de
la vostra suspensa tingui per resultat
el que tots tan desitgem. I'assespero
estirada edició que ho elegirem i'ens
costava donar crèdit al pau veiem, tanta
era la nostra alegria, i no cal dir la
de la Maria quan arribi que van arribar.
far li veig posar la teua carta a les mans.

Doncs es va acabar una mica penosa
tira quan va llegir que preguntaves
si encara tenia tants mals de cap. Com
que este rossete no es parlava mai,
li va estampar segurament que tu
en parlaves però com que és era un
moment en que sembla que torna
a nullar la cosa va passar més mal.

Pobra Maria no estima, i ens estima
tant a tots, que no vol que passen
les anyes que ella segurament pas-
sa, però s'oblida que els amics no són
pas solament per els moments de
goig sinó potes més quan un passa
una pena. En fi, com que si tan
bona no dubto que deu l'ajudarà a
rotir-se de tot.

Juan va llegir que demanaves si
tindria un carnet per rossete per poder
dos o tres dies va fer un salt a la
cadira en actitud de protesta; dos o tres
són tan poca cosa! Vaig haver de fer la

reflexionar que també és molt poca
cosa un any, per tot el que vosaltres
deuen voler fer. En fi, com que els
nostres desitjos coincidirien també amb
els vostres, es pot esperar que podreu
estar junts tot el temps possible que
sempre ens semblaria poc. La Maria
ja parlava que si per qualsevol cosa
no li havia promès al Salvador,
podrien instal·lar-los al Mar on ja deu
recordar que li van ésser puet felices
veritat?

A part de que aquesta primera
mirpada ja és un pas cap a la nov.
malitat, també està molt esbuita
perquè no sé si m'hauria vist amb
els d'amar fins a Andorra. d'Espe-
rança voste que sí i que tot una
gallina, però jo veig que cada dia
tinc menys humor i energia i de
pas em canso més. He passat força
bon hivern gràcies a peu, però a l'ave

de sortir popurrius novis els dies que
fa molt bon temps i de quedar-me
al llit pel més petit costipat. Com per
aquest règim és la meua defensa el faig
molt a gust i novis em pesa quan, com
ara, m'havia privat ale veure. us si la
Promotencia no es hagués posat de la pesa mia.

Ja uns dies van tenir una gran ali-
gria amb l'esperansa: una amiga nostra
estuvia Armaque, va fracturar-se un braç, de-
gracia que la va betenir a casa alguns dies.
Per tal de fer-li companyia una altra
amiga nostra - Dulalia Marçal, filla del
pacta, va enviar-li un "Manius": "É' a uns
-li deia - al millor que tinc per fer-te
la companyia que jo voldria fer-te. Ha
~~estat~~ el millor company meu d'aquest lli-
ver, un pacta deliciós, com no m'hi ha
acta a casa nostra". En esser alit de per-
ho dies i que a més és una mica exigiu-
da em va omplir instantment de satisfacció
de veure com cada dia a més i més estu-
el Manius a casa nostra. Al cap de pocs dies
em telefonava la estuvia meravellada del
que havia degut i doctent-se que el Dulalia
novis li havia pogut dirigit al llit com
que em va permetre el porq' d'ofenir-me li

un per ella abels que ens haurien recordat i que la va fer contentíssima perquè també és ben capaç de saborejar a fons el poeta. Estic segura que en aquest aspecte almenys, no esperen aquí moltes satisfaccions.)

Altra dona parlava de novales amb la Carlota Daba, filla del Mestre, que ha format definitivament. Ha començat a treballar en un camp que li ha proporcionat un amic del seu país, i sembla que està molt contenta; a pesar de no haver treballat mai, sembla que s'ha adaptat molt de pressa a la feina, i ja està mirant la manera de poder aconseguir un allotjament que li permeti fer venir a la seva mare que de moment espera amb l'altra seva filla a Perpinyà. El va preguntar per novales, i al di-li que venir va interpretar que ja definitivament i se n'alegrava. Les ho dic perquè a pesar del seu caràcter bon

xie difícil d'acostumar, al cap de dos
mesos d'estar aquí s'hi troba bé i for-
ça contenta. A veure si us animen!

Tancu rebu una postal del Víctor amb
un tros del manuscrit del seu segon fill
en Marc, per cert, que esperant la vinguda
da d'aquella amiga nostra que us va
fer arribar el papuetat de ciadad i que
ara havia d'emportar-se u un pel petit
Marc, encara no els he escrit i això
és imperdonable. Tancu contenta com van
estar! Dins goig han de fer aquell ma-
trimoni amb aquests dos fills. El Ma-
riuel pi deu fer l'honor, al costat del
seu germanet! Per tot, la nostra més cor-
dial enhorabona i deu faci que nos an-
puguem veure molts anys de goig.

Com seguir el Parc? Ha passat bon
hivern? I anirarem un estiu quan
us trobarem entre nosaltres, i mai que mai
esperarem la seva resposta.

Per tot els nostres més cariñosos re-
cordos. Us esperem amb els braços oberts
i mentre tant us savien més ben fort
abraçada i moltes petons a vos i a Marc.